Boldogult elődeim füzve. Udvardy alesperes, s Czimzens Kanonok s Kramarics Kaisvíf győri valóságos Kanonok Urak példájára, melly szerint a plebániás illető ő ebben előforduló szerzetesb eseményekre feljegyezgetté elminőkre terni sz. Nevének Pál s Barkóczi Sándor Urak leghűségesebb s ez utóbbik közvetlen elődöm elmulasztottak — ezennel körzeni szándékozván megkezdem a Koronikát teendő jegyzéseket, kárpótvaládul, s reménylvén esetben tájékozásul az utódoknak.

Én Fábián István pappá 1833-ban Junius 4-én avattattam. 1834-ben April 25-én Kajlánus Bogyoszlóra, innét 1838-ban Junius 8-án Szigetre helyeztettem. Elődöm az évi Sulyos becsége után 1845-ben Január 26-án meghalván, fő-tisztelt Esterházi Pál úr által Szigeti lelkésznek szentelettem.

1845-ben Január hó 20-án irodám a Szigeti szegényen kirabolttatott. Több mise öltöny s egy ezüst kehely vesztett el, de másnap a legbiztosabb erőben (tereszényben) a rabák megtalálattanak, hanem a papornáty réluk lettek mesélve.

Midőn ellbarnyá lettem a Szigeti é. Sándi kivek azon kérnivel szorultak, hogy bár Kajlánt tartsak, de én erre megnem ráberetkezni szándékom nem engedtem.

Miután a plebániás megkapatam, legott az igen megromlott Sándi fiú egyházi templomának hűgazítását kellé gondoskodnom, mellyre nézve a fő-tisztelt herczeg a vadmikszegi közelettségében tőbbszöri folyamodásaim a lehetőnek szem alatta elisztesztetett. E közelettségben az 1802-ben Junius 25-en szentelett egyházi látogatásnak (Visitatio Canonica) 6 §-a alapján, nyilatkozat megkívetőt a fő-tisztelt urat egyet eseményünkénél szorgalmazni, mellyet a helybéli lakosoknak nevében is folyamodtam.

Jó méltóságú Herczeg!

A győri egyházi s J. N. Sopron megyében lebelezett s a Szigeti plebániához tartozó Szárdi fiú-egyház temploma számos évek óta nem levén igazítva, olly karba jutott, hogy épületének szerencsés megsérülése, vagy épen szétbomlása nélkül a kiigazítás tovább nem mellőzhető. Szegény olly rossz állapotban van, hogy aggódva tartunk, miszerint az egy kisé erősebb szél letörje könnyen szétszórandósata egészen elevén sulyosodva; zsindelyezete is olly rossz, hogy rajta az esővíz átszivárog, mellyet a tolmácsolás már is nagy kárt okozott s az első eszt folyván a templom közepén tócsa áll meg.

Ezen szinte legmélyebb alázatossággal folyamodunk fő-méltóságoddal, legkegyelmesebb szentatyánkhoz, mélyóramik az 1802-ik évi Junius 25-ten tartott szigeti plebánia s ezhez tartozó fiú egyházak egyházi látogatásának allhatóval templomunk szépére is, jelenül az említett egyházi látogatás 6 §-a nyilatkozat megerősítettt szegeni jóváhagyásánál fogva is: (idemellékeltetett az idézett 6 §) az iránt kegyesen rendelkezni, hogy szobadozó templomunk kiigazítása minél előbb megtétessék.

Minthogy pedig templomunk pénztárában a mindennapi sulyegy, költségekből több évi gazdálkodás után mintegy 1400 Váltó forint maradtunk, mellyből a sulyegy kiigazítási költségei megszerzésére szükséglő valami fen is maradandó, ezért minthogy alázatosan esedezünk, ha e maradékot templomunk torony-ának, mellynek épületét s tartozóját az említett egyházi látogatás érintett §-ának pontja szerint helységünk tartozik szolgálni, épületére fordítatni kegyesen megengedni méltóztatnék. Torony-unk eddig fa-ból volt, s minthogy az már egészen elromlott, s nyomban összött karandgunkat attól fel nem tehetjük, azért köztünk szándékunkat attól fel nem tehetjük, mellyet szándékunknak gyámolítása és – más rendbeli esedezésünkben szükséges kegyes színe elébe nyújtani bátorodunk felszerjeszteni.

Mellyet megszívlelnés fő-méltóságodnak igen kérni szándékunk bátorgó imádkoztatt jótéteinek megkívánni.

Kelt Sárdon 1845-ben Junius 29-en.

Önöktől kegyes jóváhagyó s alázatos szolgái:
Tóth József biró
Elő Márton öregbirói
Borsos József
Fenes Dániel sb elöljárók.